

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۸/۱۰/۰۶

واحد فقیري

ماکیاولي، مزدور او خارجي عسکر، او اریک پرینس

«د یو سیاسي مشر لپاره مزدور او خارجي عسکر تل خطرناکه او بی فایده وي. هغه سیاسي مشر چې د خپل دولت تکیه پر خارجي او یا مزدورو عسکرو باندې کوي، هغه سیاسي مشر به هیڅکله محفوظ نه وي.» (شهزاده -ماکیاولي)

پدې تېرو څو ورځو کې په افغانستان کې د مزدورو او خارجي عسکرو هنگامه خورا توده ده. په افغانستان کې د مزدورو عسکرو مسئله هله تاوو واخیست چې د بلک وائر مشر اریک پرینس کابل ته سفر وکړ، او هلته ئې د ځینو افغانانو سره خپله مفکوره شریکه کړه. البته، له هغه وخت راهیسي چې جمهور رئیس ټرمپ سپینې ماڼۍ ته داخل سوی دی، او د اریک پرینس خور د ټرمپ په کابینه کې د معارفو وزیره سوې ده، اریک پرینس د افغان د جنگ د خصوصي کولو لپاره کوښښونه پیل کړي دي.

خو د مزدورو او خارجي عسکرو استخدام په سیاسي فلسفې کې اوږده تاریخي سابقه لري، او د دې مفکورې یو مهم شرح کونکی د ایټالیا مشهور سیاسي فیلسوف ماکیاولي (۱۴۶۹) دی. د ماکیاولي مشهور کتاب «شهزاده» دی. پدې کتاب کې ماکیاولي دوه فصله د «مزدور» او «خارجي» قواوو استخدام ته وقف کړي دي. په مجموع کې، ماکیاولي خپل شهزاده ته دا سپارښت کوي چې هیڅکله پر مزدورو او یا خارجي عسکرو باندې تکیه و نه کړي، ځکه هغه سیاسي مشران چې پر خارجي او مزدورو عسکرو باندې تکیه وکړي، پخپلو خلکو کې بی عزته او سپکپړي، او بالاخره خامخا سقوط کوي.

ماکیاولي د شهزاده په دولسم او دیرلسم فصلونو کې د مزدورو او خارجي عسکرو په باب لیکي: یو سیاسي مشر باید قوي بنیاد ولري، ځکه په بل صورت کې د هغه رانسکورېدل محتومېږي. د ټولو دولتونو د بنیاد اساسي ګټه پر ښو قوانینو او ښو عسکرو باندې ولاړه وي. دا دواړه یو بل ته لازم او ملزوم دي. د یوه دولت د استحکام لپاره عسکر یا باید بومي وي، او یا خارجي او مزدور وي.

ماکیاولي وايي هغه سیاسي مشرانو چې پر خارجي او یا مزدورو عسکرو باندې تکیه کړي وي، او یا د هغوی په زور حکومت کوي، د هغوی د قدرت اداني لږزانه وي. ځکه خارجي او مزدور عسکر غیر منظم، خود خواه، خود غرضه، او بی وفا وي. مزدور عسکر د دوښمن په مقابل کې بی همته وي، خو د دوستانو په مقابل کې گستاخ وي. هغوی نه له خدایه ډارېږي، او نه هم چا ته وفاداره وي.

مزدور عسکر د جنگ په میدان کې تښتي، ځکه هغوی یوازي د خپل معاش په غم کې وي، او چور او تالان کوي. مزدور عسکر هیڅکله نه غواړي چې ستاسي لپاره ځانونه مړه کړي. مزدور عسکر تر هغه وخت ستاسو یاران وي چې جنگ نه وي، خو کله چې جنگ ښخ سي، هغوی د جنگ له میدانته تښته کوي.

ماکیاولي وايي که چیرې د مزدورو عسکرو (ملیشاوو) قومندانان ماهر او زړور کسان وي، تاسي پر هغوی باندې اعتماد نه سئ کولای، ځکه هغوی خپله اجندا لري. هغوی د قدرت تېري وي، پله بینه او ناځوانه وي. هر وخت چې ئې پله صافه سي، پر تاسو باندې حمله کوي، او یا پر هغو خلکو باندې برید ښخوي چې تاسي ورسره هیڅ دوښمني نه لرئ. بلخوا، که چیرې د مزدورو عسکرو قومندانان لټ او بی همته وي، تاسي حتما تباهی ته کشوي. ماکیاولي علاوه کوي تاریخي تجربو بار بار دا ښودلې ده چې هغه دولتونه بقا او پراختیا مومي چې عسکر او وسلې ئې خپلې وي. یو دولت هله پایښت پیدا کوي چې عسکر ئې وفاداره وي، د جنگ په میدان کې بهادر وي. حکومت ئې پر خپلو خلکو باندې اعتماد ولري، او خلک ئې مسلح وي. همدا وجه ده چې د سویس خلک تل مسلح وي، او تر بل قوم آزاد او مستقل دي.

د پاڼو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې ښې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له الیرلو مخکې په ځیر و لولئ

د خارجي عسکرو په باره کي ماکياولي کاري چي خارجي عسکر هم بي فايدي وي. خارجي عسکر عموماً ستاسي د قدرتمنو گاونډيانو عسکر وي چي تاسي د ځان د ساتلو او کومک لپاره راغونډتي وي. پر خارجي قواوو باندي تکيه کول تل ستاسو په زيان تمامېږي، ځکه که چيري جنگ بايلوئ، تاسي بالکل ختم ياست. او که چيري جنگ وگټي، تاسي د همدې خارجي قواوو غلامان کېږئ. تاريخ بيا بيا دا بنودلې ده چي هغه سياسي مشران چي د پرديو عسکرو په قوت تاج او تخت گټلي وي، هغوی بقا نه لري.

د مزدورو او خارجي عسکرو په مينځ کي تفاوت دا دئ چي مزدور عسکر تل بي همته وي، خو خارجي عسکر مدام بهادر او موثره وي. د خارجي عسکرو زورورتيا او موثريت ستاسو د تباهي سبب گرځي.

نو لهذا، پوه او هوښيار مشران مدام له خارجي او مزدورو عسکرو څخه ليري ښووي، او يوازي پر خپلو متو او خپلو عسکرو باندي تکيه کوي. هوښيار او وطنپال مشران پدې قناعت کوي چي پخپلو خلکو او وسلو باندي کاميابه سي، نه د خارجي او مزدورو عسکرو په طاقت باندي. ځکه د نورو په زور موفقه کېدل، په حقيقت کي بری نه دئ.

د همدې دوو فصلونو په پای کي ماکياولي دې نتيجي ته رسېږي چي هيڅ دولت پرته د خپلو عسکرو څخه مصون نه وي. سياسي فيلسوفان مدام پدې عقیده دي چي هيڅ مشر دونه سپک، محقر، او بي ثباته نه وي، لکه هغه څوک چي د خارجي او يا مزدورو عسکرو په زور پر قدرت ناست وي.

د يوه سياسي مشر اصلي طاقت د هغه خپل خلک وي. هغه مشران چي پر خپلو خلکو باندي تکيه کوي، هغوی مدام کاميابه وي. د هغوی نوم او نښان د ابد لپاره پاته وي. تاريخ او خلک د عزت په سترگه ورته گوري. خو هغه مشران چي د پرديو په زور حکومت کوي، هغوی مدام سپک او ريشخند وي.

پای